

[Transcript] 5:59 / Čína provokuje sousedy. Hrozí otevřený konflikt?

Ford Puma a Kuga jsou vozi kategorie SUV, do kterých se dobře nasedá a řidič má přehled odění před sebou.

Ford Puma zaujme svou kompaktností a větší Kuga s variabilním zavazadlovým prostorem je navíc k dispozici s hybridním pohonem.

Rezervujte si dvoudenní testovací jízdu na Ford skladem CZ.

Tchajvanské úžině narůstá napětí.

Nejnověji pocíchal vztahy mezi Čínou a spojenými státy incident,

kdy Čínské plavidlo podle americké armády nebezpečně kličkovalo kolem amerického torpé do borce.

Napětí, ale nerozte jen mezi pekingem a Washingtonem.

Kvůli rostoucí assertivitě, se koučína prosazuje své zájmy,

se mají na pozoru i další země v oblasti Ázie a Tichomoří.

Jak nebezpečná současná situace je?

Existuje riziko, že by mohla předústv otevřený konflikt?

A nakolik posilují odvahučiny kroky Ruska na Ukraíně?

Je pondědí 12. června, tady je Lenkaka Brhellová a 5.59.

Spravodajský podkázd se znam zpráv.

Satorunagao je analytikem a spolupracovníkem Hatsnova instytutu v Tokiu.

Hello and thank you so much for joining us in the podcast.

Thank you very much, it is on a homie to reply.

The world's attention, světová pozornost a ve středoevropském regionu to platí obzvlášt, se už dlouhém měsíce upírá ke konfliktu, který Rusko rozpoutalo na Ukraíně.

A k dusletkům, které způsobuje, jak velké znepokojení budí válka na Ukraíně v azijských zemích, jakou perspektivou ho vnímá azijskopacifický region.

Svět funguje na základě společně sdílených pravidel a právě tá Rusko svoj protiukrajenskou agresí porušilo.

V dusatku toho by se ve světě mohlo mnohé změnit, kdyby Rusko válku vyhrálo.

Je možné, že jeho příkladu budou chtít následovat i jiné země.

Proto se například Japonsko má na pozoru před aktivitami Číny,

aby se inspirová na ruským úspěchem mohla rozhodnout napadnout třeba tchajvan.

S obavami tak sledujeme dopady ruském rozpoutané války na ází a celou oblast Indopacifiku, tedy regionu, který sahá od východní Afriky přes Indický ocána Austráli až po ocány.

Čína v poslední době stupňuje k roky vůči sousedním zemím a existuje realná možnost, že zautočí třeba na tchajvan, ale i na jiné země.

V hledáčku může mít například Indy, Větnám, Filipíny nebo i Japonsko.

Proto se obáváme dopadu toho, co Rusko na Ukraíně provádí.

A pokud ještě víc zaostříme a zaměříme se na konkrétní perspektivu Japonska, kde máte základnu vy.

Jak velké obavy z budoucího vývoje panují tam?

Jak zminujete vy osobně tu ryzyko vidíte? Můžete ho popsa?

K roky Ruska a Číny se trochu liší, Rusko se chová trochu jako lupič a Čína spíš jako zlodějíček.

Když se Rusku naskytne příležitost, použije vojenskou sílu, protože co se armády týče, hodně si věří.

Má ale slabou ekonomiku, to Čína se snaží krášť spíš pokoutně, bez použití vojenské síly, protože historicky takovou důvěru v armádu jako Rusko nemá.

[Transcript] 5:59 / Čína provokuje sousedy. Hrozí otevřený konflikt?

Uvedu pár příkladů na dění vyho Čínské moři.

V 50. letech, kdy se Francie stáhla z Indočínského poloostrova včetně Větnamu a Kambože, si Čína zabrala polovinu paracelských ostrovů, na které si dělala nárok právě Větnam.

V 70. letech, když se s Větnamu stáhli Američané, tak si Číňané zabrali i druhou polovinu ostrovů.

V 80. letech, když počet vojáků ve Větnamu snižovali sovieti, zabrala Čína v oblasti spretlího ostrovů, šest útesů a útvarů o pětnárokováných Větnamem.

V 90. letech, když se Američané stáhli s Filipín, si Čína přivlastnila atol misčí, který leží kousek od spretlího ostrovů, a nárok si na něj do té doby dělaly pro změnu především Filipíny.

Na základě tohoto chování Číny v minulosti můžeme říct, že peking k území expanzi sáhne vždy, když se změní vojenská rovnováha ve světě, a ve chvíli, kdy se objeví nějaké mocenské vákum, pak dou a vyhlídnouté území si ukradnou.

A pokud je o vojenskou rovnováhu v tomto regionu, tak ta se mění.

Čína velmi rychle zvýšila výdaj na obranu, a protože je dost míst, kde by mohlo mocenské vákum nastat, máme z budoucího vývoje in do pacifické oblasti obavy.

Vodle švétského think tanku Cyprii stoupli Čínské výdaje na obranu mezi roky 2011 a 2020 o 76%.

V estejném období americké výdaje o 10% klesly.

V letech 2011 až 2020 cice spojené státy vynaložili na obranu třikrát víc prostředku než Čína, ale peking situaci v porovnání s minulostí rychle dohání a vojenské aktivity v regionu se stupňují.

Navíc v porovnání s ruskem a Čína mnohem silnější ekonomiku,

protoho rozbuzi její strany nemůžeme podceňovat,

nikdyž teď žádnou invazy podobnouté ruské na Ukrajinu nepodníká.

V náklady na zbrojení pod celém světě se zvýšili o 3,7% a to po očištění o inflaci.

Víc než polovina útrud připadá na USA, Čínu a Rusko.

Čína plánuje zvýšit své výdaj na obranu o 7% oprtiloňskému roku.

Celkem tak na obranu půjde v při počtu skoro 5 bilionů korun.

Svojně státy odmítají teritoriální nároky Číny v Výhočínském moři.

Washingtony pokládá za nezákonné.

Podle něj se peking pokouší podvodem získat kontrolu nad mimořádně důležitými námořnými cestami.

Chájván hlásí takřka každodaní narušení svého vzdušného a námořného prostoru.

Počínají loňským srpem, řekračují vojenské síly pekingů

stál agresivní delimitační liny uprostřed chájvanského průlivu.

Čína by dnes měla ukončit třídění vojenské cvičení v okolí Tajvanou.

Peking při něm v posledních dnech mimo jiné simuloval příme útoky na tajvanské ostrovy.

Považuje je to těž za svou nedílnou součást.

Další přetlačovaná mocností v tajvanském průlivu ukazuje narostoucí plutí mezi Washington a pekingem.

Čínské vojenské plavidlo skřížilo trasu americkému torpe doborci a nebezpečně se mu přiblížilo.

Vchování čínského plavidla odsouděli americký minister obrany Lloyd Austin. Čína učinila stejnou výzvu.

Na spořáku vám to dost necinka. Kams penězi aby byly chráněné před inflací.

Fund monetika zhodnotí jakoukoliv částku o 6,5 % a to firmám i domátnostem. Více na monetika CZ.

Vy se ve svém výzkumu primárně soustředí ten nabezpečnostní spolupráci mezi Japonským,

[Transcript] 5:59 / Čína provokuje sousedy. Hrozí otevřený konflikt?

spojenými státy a Indii.

Jak důležitá je téle spolupráce v současné situaci, kdy narůstá na pět a tenze v celém regionu.

Jak jsem změňoval spojené státy snížili výdaje na obranu o 10 % a to znamená, že vzniklou mezeru musí někdo zaplnit, pokud v regionu chceme zachovat bezpečnost.

Z toho důvodu je pro nás spolupráce životně důležitá. V Indopacifiku dlouho udržoval vojenskou rovnováhu bezpečnostní systém založený na paprskovitém spořádání.

Funguje tak, že existuje jedno centrum bezpečnostní úzel. To jsou spojené státy a na něj jsou paprskovitě napojené další země.

Japonsko, Austrálie a další. D.o. asymetrický tip aliance, která je založená především na bilaterální dvoustrané spolupráci.

Tento systém ale zjevně není schopný bezpečnost v regionu zajistit. Ostatně to dokládají i assertivní kroky Číny, protože se příliš spolehá na spojené státy.

Japonsko, Austrálie a spojené státy jsou sice spojenci. Mezi Japonském a Austrálií ale v současném systému neexistuje příjma spolupráce. Veškerá kooperace probíhá zkrze spojené státy.

A zledem k tomu, že toto uspořádání přestalo čínou odrazovat od provokací, musíme nastavit jiné.

Spojené státy teď žádají partnery a spojence, aby se začali spolupodílet na zajistění bezpečnosti a spolupracovat napřímo.

Například Japonsko a Austrálie by měli spolupracovat a přičlenit jako partnery také Indii a zeměmi východní Ázie, protože i ty zakoušejí problémy s Čínou.

Nejde o spolupráci identickou, severoatlantické alianci. Spojené státy vybízejí jednotlivé země také ke spolupráci, která se odhraje bez Washingtonu.

Například ve formátu Japonsko, Austrálie a Indie. Cílem je posílit mnoho stranu spolupráci a vytvořit na místo paprskovitého systému bezpečnostní síť.

Dvě společenství toho typu už si vydobyla renomé. Jedno je kvod čtyř straní bezpečnostní dialog mezi Austrálií, Indii, Japonským a spojenými státy a druhé je okus.

Trojstraný vojenský pak pro oblast Indopacifiku mezi Austrálií, Velkou Británií a spojenými státy.

Pokud se tyto bezpečnostní spolky budou dál vyvíjet, dovedete si představit, jak se na to Čína bude tvářit.

Jeśli se Japonsko spojí z Indii, spojenými státy a Austrálií, Čína bude čelit výzvam na více frontách.

I kdyby peking dál lill peníze do obrany a armády, donutí ho to uvažovat ve více směrech.

Takže pokud máme nazvřetely udržení vojenské rovnováhy v regionu, tento přístup se zdá rozhodně užitečnější.

Zásadně v tom ohledu i schopnost prvního úderu. Japonsko se nedávno rozhodlo posílit schopnost čelit případné hrozbě a vyhradit si i právo na útok.

Indie a Austrálie také obě země investovali do ponorek. Tímpádem se radikálně mění podmínky, kterým je Čína obklopená.

I kdyby se peking rozhodl na směřovat ozbořené síly proti tchajvan, Japonsku nebo Indii, musel by se mít v týlu neustále na pozoru a pamatovat na to i finančně a organizačně.

Takže pokud chceme Čínu odradit od dalších pokusů o území expanzi, tento typ spolupráce je zásadní.

Je klíčová nejen pro udržení vojenské stability, ale i míru v celém regionu.

Population is a very important method to maintain military balance and to maintain peace.

A podporují tu ideu všechny zúčastněné strany, které jste změňoval.

Indie, Austrálie, Japonsko jsou všichni odhodlaní projekt Indopacifického prostoru podpořit.

[Transcript] 5:59 / Čína provokuje sousedy. Hrozí otevřený konflikt?

V porovnání s NATO mají všechny země, které do oblasti Indopacifiku spadají své vlastní zájmy. Je to dané tím, že Indopacifická oblast je hodně velká a velmi rozmanitá.

Srovnajme to třeba s Evropskou unií, která je samozřejmě postavená na sofistikované spolupráci, ale pokud se podíváte na velikost území, tak po započtení mořské plochy kolem jednotlivých ostrovů je jen samotná Indonézie větší než celá Evropská unie.

Dokážete si tedy představit, jak moc rozmanité a společenství Indopacifick představuje.

Evropské státy mají společné kulturní dědictví, ale teď srovnajte třeba Japonsko s Indí nebo Japonsko s Austrálií. Jejich kultury jsou obrovsky rozmanité,

a proto je silná vazba mezi jednotlivými státy Indopacifiku té měř nemožná.

Ale pořád mohou navázat obchodní spolupráci a také společně čelit čínským provokacím.

To je také důvod, proč je Indopacifick užitečnější než projekt azísko-pacifického regionu, který nezahrnuje území Indie. Indopacifický region se potíká s čínskou rozpínovostí, to v případě azíského pacifiku úplně neplatí.

Tím je celý ten koncept jiný, a proto ho Japonsko prosazuje.

Stejně funguje i úzmíněný kvot.

Čtyřstraný bezpečnost dialog mezi Austrálií, Indí, Japonským a spojenými státy, tedy mezi důležitými hráči Indopacifiku svýmkou Číny.

Prostřednictvím skupiny kvot a Indopacifiku můžeme jako region lépe čelit všem problémům soužití s Čínou.

Nerozdmíchá to, ale další hně v Číně nebo i ruzka?

Obětyhle země jsou znovu iniciativy vyloučené,

vždyčem šprostor, který Indopacifick zahrnuje, se kryje s jejich sférou vlivu.

I ruzko a Čína jsou přece součástí těch oceánského prostoru v té pacifik.

Myslíme, že by to bylo nespravedlivé, protože to oni začali s rychlou modernizací armády a začali nás provokovat.

V Indopacifiku jsme velmi hrdí, a to je pobůruje,

ale není to fair, protože s tímhle soutěžením začali oni.

My se je jen snažíme odradit.

Americký prezident Joe Biden pokračuje

ve své první oficiální návštěvě Ázie a tichomoří.

V Japonském Tokiu jedná z lídry Indie, Japonska i Austrálie.

Spojené státy jsou chodným použít vojenskou sílu na obranu Tajvanu.

Přinávštěvě Japonska to řekl americký prezident Joe Biden,

americká armáda aby podle ní zasáhla pokud by Čína Tajvan napadla.

Spojené státy podporují politiku jedné Číny,

ale to neznamená, že má právo opoužít vojenskou sílu a zabra Tajvan.

Nájsť závaze k obraně Tajvanu se v tomto ohledu nezměnil.

Jen v rychlosti.

Vy jste sem nechtěl vojensky přímo zapoj do konfliktu na Ukraíně.

Jste ochotný se vojensky zapoj do obranu Tajvanu?

Ano.

Opravdu?

Ano, to je závaze, který jsme slíbili.

A jaká je v tom všem role spojených států?

[Transcript] 5:59 / Čína provokuje sousedy. Hrozí otevřený konflikt?

Ty jsou podle analytiků zapojné v podstatě do závodu ve zbrojení s Čínou, jak se Washington staví ke konceptu posílené spolupráce v Indo-Pacifiku. Výhokolem Ruska nám naznačuje, co by se mohou stát v Číně. Spojené státy se v minulosti snažili s Ruskem spolupracovat. Dokonce se mluvilo o možnosti, že by Rusko vstoupilo do NATO. Rusko ale takovou myšlenku odmítlo a spolupráce se pak zhroutila. Stejná situace nastala ve východní Ázei a v Indo-Pacifiku. Spojné státy spolupracují s Čínou, proto je mezi nimi i tak velká obchodní výměna. Čínské provokace ale tyto vztahy rozvrátí. Pokud by se Rusko a Čína rozhodli jinou cestou, mohla by se historie odhrát jinak. Ale obě země takovou možnost odmítají. V tomto případě není pochyp o tom, kdo je tu na špatné straně. Pokud Čína a Rusko pochopí, jakou chybu udělali, samozřejmě mohou změnit kurs, ale nemyslím si, že by k takovému závěru do tej došli. Proto pracujeme se situací, která je tady teď. Je zjevné, že jejich kroky jsou problematické, ale mohou to změnit. A jak daleko došla debata mezi všemi za angažovanými zeměmi? Jak moce posunuli k možné vojenské nebo bezpečnostní spolupráci? Státy združené v úzkupení Quad, Austrálie, Indie, Japonsko a spojene. Státy i Velká Británie je v rámci úzkupení Oculus. Tí všichni s Čínou vyjednávají. Mohou se k tomu tak stavit, protože Čína vojensky nenapadla Tchajvan. Zatím. Čína si se provokuje, ale invazi na rozdíl od Ruska nerozpoutela. Proto se dál snažíme s Čínou vyjednávat. A chceme pochopit jejich pozici, ale postoj Číny je velmi negativní. Ne nohledně Tchajvanu, ale třeba i v otázce toho, jak Čína a Rusko reagují na severokorejské testy balistických raket. Jak Čína, tak Rusko vetují v radě bezpečnosti, jakékoliv návrhy sankcí proti Severní Korei. Tomy nepřijde jako signál světčící opozitivní reakci. Proto zatím nevidíme důvod k tomu, aby se na pětí zmírnilo. Oběze mě mohou svéchování změnit. Z naší strany už směrem k Číně i Ruskou pozitivní podněty přišli. An we have already suggest a good? Sadzí s těm chodzem. Takže v tuhle chvíli je, ale ideja Indo-Pacificu spíš takovým výstražným znamením, nebo kladzkem na praženým vůči Číně, pokud se to tak dá říct. Ve smyslu, pokud se nestáhnete a budete dál dělat kroky, které my všichni považujeme za jasnou agresy, jsme připraveni se všichni spojit do nové bezpečnostní aliance. Tady je potřeba říct, že jak bezpečnostní alianci, by byla nutná větší spolupráce. Ta sesice prohlubuje, to je pravda, ale ne dostatečně.

[Transcript] 5:59 / Čína provokuje sousedy. Hrozí otevřený konflikt?

Jedna země po druhé se snaží k té mysi přidat,
ale pořád je tam hodně váhání,
hlavně ze strany menších statů,
nebo zemí, které čelí bezprostřední čínské hrozbě.
Třeba Indie nebo Vietnam, když řeknou,
když se připojí, aby zadrželi Čínu,
Čína je dost možná napadné o to rychleji.
Proto se zdráhají dát své postoje otevřeně na Evo,
a je to pochopitelné.
Každá země přirozeně sleduje své zájmy.
V případě Indie i Vietnamu mohu myslím říct,
že obě země chápu přínos takového spojení,
ale zároveň se chtějí vyhnout riziku, které jsem popsal.
Proto se pro ně snažíme najít ideální návrh,
v rámci kterého by se byli ochotni připojit.
Je to celé velmi složitý proces,
a musíme postupovat krok za krokem.
Hm, how much challenging is the situation?
Jak velkou výzvou představuje současná situace pro Japonsko samotné?
Japonsko bylo v oblasti pacifiku vždy lídrem,
a jak jste připoměl,
vždy mělo velmi blízké vztahy s spojenými státy.
Teď, když se rovnováha Syl v Áziji posunuje,
a těžiště bojenské moci se přesunuje do činy,
jak se s tím Japonsko vyrovnává.
Všichni jsme při něj.
I byli různé.
Zapoměli jsme jak válčit.
Zapoměli jsme jak ve Valce bojovat.
To je pro Japonsko velký problém.
Ano, čeríme provokacím Číny,
ale naše diplomatické uvažování se nepsispůsobilo tomu,
jak bojovat na poli diplomacie i ve Valce.
Zapoměli jsme to.
В последних 70 лет jsme byli schopni žít v míru.
Od konce druhé světové války se Japonsko snaží být
velice míru milovnou zemí, či okolním státům.
A to zahrnuje i činu. Z toho důvodu jsme se snažili zapomenout jak válčit,
nebo jak pevně vyjádřit své stanovisko ve válečném konfliktu.
Nyní si musíme vzpomenout, jak se máme chovat v takto vypěté situaci. To je opravdu problém.
A když ta to situace bude vyžadovat, aby Japonsko vyjádřilo silné stanovisko, vyjádříme ho?
Možná, ale pochybuji o tom.
V současnosti Japonsko pouze nemá rádo činu, ale nerozumíme tomu, co bychom měli dělat.
Znažíme se přispůsobit nové situaci, bojujeme z tím.

[Transcript] 5:59 / Čína provokuje sousedy. Hrozí otevřený konflikt?

Myslím, že v takové situaci se Japonsko nachází.

A slabý a nevírazný přístup Japonska při nejmenším znamená velký problém pro udržení vojenské rovnováhy, která by vyvážila roztoucí v Livčiny.

Japonsko se snaží to změnit, ale jeho způsob myšlejím se ještě nezměnil.

Bez črpán z Mainz sētu, a výjub sýnkingu je nod a dojastit jen.

V Tokiju padlo tabu platící od konce druhé světové války.

Vláda změnila výklad ústavy, a země bude moc nasazovat svoje bojáky do bojových misí v zahraničí.

Vláda má dva argumenty.

Severní Koreu a hrozbu jaderní hlavic a Číno.

Sousedá, který roste nejen ekonomicky, ale i vojensky.

Tokiju bude nově moc například se střelit sverokorejské rakety mířící na spojené státy.

Washington a rozhodnutí uvítal, okolní se mě se ale bouří.

V reakci na rozpí navost Číny plánuje Japonsko ambiciozní posílení obrany.

Kromě je rekordního rozpočtu počítá z uží spoluprací s dalšími státy.

Vláda schválila rekordní obrany rozpočet 324 miliard dolarů na pět let o polovinu víc než dosud.

Do roku 2027 míří na 2% HDP, což odpovídá standardům na to.

Peníze investuje do stíhaček a raket, schopných zasáhnout válečné lodě a cíle v Číně a Severní Korei.

A pozorujete nějaké náznaky zíněny nebo posunů v uvažování, které popisujete.

Protože Tokio z ohledem na děditství druhé světové války dlouho odola a valo výzvam spojených států,

aby bylo aktivnější ve vojenské oblasti ať už šlo o výzvy k podpořeběhem války spojených států ve Větnamu

nebo pozděj v perském zálivu Japonsko, ale bylo vždy zdrženlivé.

Mění se přeci jen teď tohle uvažování ve světle narůstající hrozby ze strany Číny,

ale třeba i Severní Koreje, nebo i Ruska.

Samozřejmě, že Severní Koreja čína, ale i Rusko, jsou státy, které Japonsku dávají největší lekce z bezpečnostní politiky.

Vlastně jsou to jediní učitele, které máme. Ameriká je si cedobry lektor, ale neučí nás bojovat.

Spíš se s ní udržujeme v pozici dlouhodobě míru milovné země.

Samozřejmě se teď spojené státy snaží Japonsko přimět k tomu, aby se zapojilo do bezpečnostní a obrané politiky

a my se snažíme na jíc působ, jak se k celé té věci postavy.

Důležitým krokem bylo posílení možnosti vojenského proti úderu.

Už se nemusíme jen bránit, jako tomu bylo na základě bezpečnostní doktrýny ještě do nedávna.

To je velmi důležitý krok.

Ale kdybychom opravdu chtěli zasáhnout raketu, která by na nás mířila z jiné země, musíme nejtří vzkromáždit dostatek informací, zjistit, kde je cíl, pak ho zaměřit.

Teprve potom je možné přijít s úderem.

A pak je nutné ověřit, zdasme vůbec cíl zasáhnit nebo ne.

Ale v těchto věcech jsme teprve na začátku planujeme nakoupit od spojených států 400 střel z plochou dráhou letu Tomahawk.

Pak se začneme učit, jak fungují, jak je mám používat, jak je namířit proti nepříteli a jak s nimi zasáhnout cíl.

Můžeme se bavit o tom, jestli nám tojde dostatečně rychle nebo ne, ale faktem je, že jsme na úplném

[Transcript] 5:59 / Čína provokuje sousedy. Hrozí otevřený konflikt?

startu.

Pořád se všechno teprve učíme.

Jeden z amerických armádních generálů varoval, že kritická doba nastane v příštích dvou a čtyřech letech.

Japonsko je, ale stále v pozici studenta.

Proto současná situace budí takové obavy.

Čína mezi tím také rozvíjí své bojové schopnosti.

Je pravda, že ani ona dlouho nezažila žádnou velkou válku proti jinému startu, ale jejich způsob myšlení je mnohem víc proválečný, než jaký máme v Japonsku.

Japonsko zná cenu míru a je spokojenost s tím, v jakém spořádání existuje.

Nechceme ožít v míru přijít.

Taková je aktuální situace, ve které si se Japonsko bojovat.

Může velkou otázkou, ale stále zůstává, jak se k tomu postají.

A jak vy osobně hodnotíte současnou situaci?

Jako expertste zasvětil kariéru studiu bezpečnostních otázek,

jak teď přemýšlíte o riziku možného konfliktu v Tichomořské oblasti?

Sme k němu momentálně blí?

Víte se o to svoji.

Iste obavy se samozřejmě pojízta HAjvánem a Indočínskou hranicí.

To by mohli být dvě kritické oblasti, co se týče Indie čas je na její straně.

Indie rychlé posiluje své vojenské schopnosti, v případě Tchaivanu je to naopak, protože modernizace čínské armády postupuje rychlé,

než snahy o posílení Tchaivanské obrany.

Proto musíme čínu odradit o úvah o invaziční útoku na Tchaivan v dohledné době.

Japonsko se musí naučit, jak se v takto vyhrocené situaci zachovat.

Spojné státy by s tím měli pomoc.

Paradoxně jsou v tomto případě dobrými učiteli i Čína a Rusko,

kterým se dává uvažování Japonska posunovat.

A musíme spolupracovat s našimi partnery,

Filipinami, Indijí, Větnamen, samozřejmě Thajvanem a Jižní Koreou

a zejména spjnými státy.

Klíčové bude odradit Čínu od dalších krokůběm příštích dvou až čtyřlet.

To bude zase.

Satoru Nagao.

Satoru Nagao.

Analytik a spolupracovník Hacnova Institutu v Tokiu.

Thank you so much.

Thank you so much.

A to je spondělního vydání podcastu 559 Vše.

Děkujeme, že nás poslucháte,

kdy koli se za námi vrate na seznám zprávy,

kdo všech podcastových aplikací nebo na platformu podcasty.cz

Své dotazy můžete posílat na adresu za minuto šest savináč s sozo.cozo

najdete nás i na sociální síti Instagram a Twitter.

[Transcript] 5:59 / Čína provokuje sousedy. Hrozí otevřený konflikt?

To by lalinga Kaprahalová.
Děším se zítra.